

[Wilkjalm.]

terede partier har krav på en statsrevisorpost, og det uanset om de sidder i finansudvalget i kraft alene af egne stemmer, eller hvad de nu gør.

Sådan som det ligger nu med lovforslaget, kan man nok gætte sig til, at vi ikke ønsker at være med til denne fleksibilitet fra 4 til 6, men vil stemme for det ændringsforslag, som er stillet som nr. 1 i den nuværende situation og holde fast på de 5 pladser.

Om statsrevisorernes funktion i øvrigt er der sagt en masse ting. De er vel principielt rigtige, og det kunne være et centralt element i folketingets kontrolmuligheder. Det er vel også, om ikke så principielt, så i hvert fald i praksis rigtigt, at sådan har det vel nok ikke rigtig fungeret, men statsrevisorposterne er for at sige det blidt i vid udstrækning benyttet som retræteposter.

Til vores tanker om statsrevisorernes udvælgelse og funktion hører også ud over det, jeg har sagt om antallet, at vi finder det rimeligt, at det ikke var muligt for medlemmer af folketinget at være statsrevisorer. Et job af den størrelse og den vigtighed kan ikke forsvarligt bestrides, samtidig med at man er medlem af tinget.

Vi finder det også rimeligt, at det ikke bliver brugt som retræteposter, men det må selvfølgelig være op til partierne selv, hvad de bruger posterne til. Det kan man vanskeligt lovgive om.

Vi finder det endvidere rimeligt — og det kunne være svar på nogle prisindvendinger mod denne udvidelse, der i hvert fald med det nuværende antal partier ville blive, hvis man fulgte nogle af de tanker, jeg har lagt frem her på VS' vegne — vi finder det rimeligt, at man ikke fastholder et honorar af den størrelse, som man har i dag, men sætter det mere i relation til, hvad det faktiske arbejde er. Det har vi ikke alle forudsætninger for at bedømme, men vil dog skønne, at et honorar af størrelsesordenen halvdelen til en tredjedel af, hvad det er i dag, nok ville stå i rimelig relation til en frigørelse fra andet arbejde i de 3-4 måneder, hvor det virkelig går på.

Under de forudsætninger ville jo ethvert parti have mulighed for at bore sig ned. Der er også partier, der ville have mulighed for — og det skulle være deres ret — ikke at bore sig ned, men at bruge det som en re-

trætepost og ikke rigtig gøre noget ved det, hvad man godt kan have fået indtryk af er sket i mange tilfælde i de foregående år. Men alt i alt, den største sikkerhed for, at der kunne blive en effektiv indsats fra statsrevisorernes side, mener vi ligger i, at der var adgang til for alle partier repræsenteret i folketinget at udpege én, og at man ligefrem lovgav om, at det ikke måtte være folketingsmedlemmer, og at det så i øvrigt var op til partierne, om de ville benytte det til sådan en lidt død retrætepost eller de virkelige ville forsøge at bruge den til noget.

Rent konkret kan jeg da sige i forbindelse med den sidste beretning fra statsrevisorerne, at det indtryk, man får ved at gennemlæse den, er, at der har været noget forskellig, hvad skal man sige intensitet i det arbejde, der er gjort, at den sag, der blev rullet op her, har rullet fire gange frem og tilbage mellem ministeren og enkelte folketingsmedlemmer og ministeren og statsrevisorerne som team betragtet og er endt med, at ministeren efter at have vægret sig tog initiativet. Den sag er jo nok rejst fra én ganske bestemt side, og det skal ikke bebrejdes denne ene ganske bestemte side, men hvis der havde været den samme intensitet i arbejdet fra andre sider, kunne man nok have fundet adskillige sager, som var nok så dårligt belyst, som indebar nok så store overskridelser, og hvor de foreliggende forklaringer på overskridelserne var nok så spinkle, som de var i tilfældet Århus universitet. Dette er bare ikke sket. Det er noget, man ikke har tid eller mulighed for at forfølge, hvis man læser betænkningen, hvis man i øvrigt skal følge de andre ting herinde, men som jeg mener der ville være betydelig bedre chancer og bedre muligheder for at nogen ville forfølge, hvis alle partier som her skitseret havde mulighed for at udpege en statsrevisor.

Jens Peter Jensen (V):

Da jeg lægger stor vægt på forfatningens bestemmelse om, at der skal udpeges et antal statsrevisorer, og da jeg lægger vægt på det arbejde, som de folkevalgte statsrevisorer udøver, vil jeg gerne sige, at jeg vil meget anbefale det af økonomiministeren fremsatte forslag. Jeg tror, det er med til at fremme og underbygge autoriteten for statsrevisorerne.